



kotmaikhongphrachao.org

ภาคผนวกที่ 5g: งานและวันสะบาโต — การรับมือกับความท้าทายในโลกจริง

หน้านี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดเรื่องราวเกี่ยวกับพระบัญญัติข้อที่ 4: วันสะบาโต

1. [ภาคผนวกที่ 5a: วันสะบาโตและวันที่ไปโบสถ์ สองสิ่งที่แตกต่างกัน](#)
2. [ภาคผนวกที่ 5b: วิธีรักษาวันสะบาโตในยุคปัจจุบัน](#)
3. [ภาคผนวกที่ 5c: การประยุกต์ใช้หลักการของวันสะบาโตในชีวิตประจำวัน](#)
4. [ภาคผนวกที่ 5d: อาหารในวันสะบาโต — คำแนะนำเชิงปฏิบัติ](#)
5. [ภาคผนวกที่ 5e: การเดินทางในวันสะบาโต](#)
6. [ภาคผนวกที่ 5f: เทคโนโลยีและความบันเทิงในวันสะบาโต](#)
7. [ภาคผนวกที่ 5g: งานและวันสะบาโต — การรับมือกับความท้าทายในโลกจริง \(หน้าปัจจุบัน\).](#)

ทำไมงานจึงเป็นความท้าทายที่ใหญ่ที่สุด

สำหรับผู้เชื่อส่วนใหญ่ อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดในการรักษาวันสะบาโตคือเรื่องการทำงาน อาหาร การเดินทาง และเทคโนโลยีสามารถปรับได้ด้วยการเตรียมการ แต่ภาระงานเกี่ยวพันกับแก่นแท้ของการยังชีพและอัตลักษณ์ของคนเรา ในอิสราเอลโบราณ นี่แทบไม่ใช่ปัญหาเลย เพราะทั้งประเทศหยุดงานในวันสะบาโต ธุรกิจ ศาล และตลาดถูกปิดโดยอัตโนมัติ การละเมิดวันสะบาโตระดับชาติเป็นเรื่องผิดปกติ และมักเกี่ยวข้องกับช่วงเวลาแห่งการไม่เชื่อฟังหรือการเป็นเชลย (ดู เนหะมีย์ 13:15–22) แต่ทุกวันนี้พวกเราส่วนใหญ่ใช้ชีวิตในสังคมที่วันที่เจ็ดเป็นวันทำงานปกติ ทำให้สิ่งนี้กลายเป็นพระบัญญัติที่ยากที่สุดในการปฏิบัติ

จากหลักการสู่การปฏิบัติ

ตลอดชุดบทความนี้ เราได้เห็นว่าวันสะบาโตเป็นส่วนหนึ่งของพระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์และนิรันดร์ของพระเจ้า ไม่ใช่กฎแยกเดี่ยว หลักการเดียวกันของการเตรียม ความบริสุทธิ์ และความจำเป็นก็ใช้ที่นี่เช่นกัน แต่เดิมพันสูงกว่า การเลือกที่จะรักษาวินัยสะบาโตอาจส่งผลต่อรายได้ เส้นทางอาชีพ หรือรูปแบบธุรกิจ อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์สม่ำเสมอว่าเสนอการรักษาวินัยสะบาโตว่าเป็นการทดสอบความภักดีและการวางใจในพระเจ้า — โอกาสรายสัปดาห์ในการแสดงว่าความจงรักภักดีสูงสุดของเราอยู่ที่ใด

สี่สถานการณ์การทำงานทั่วไป

ในบทความนี้เราจะพิจารณาสี่ประเภทหลักที่มักเกิดความขัดแย้งกับวันสะบาโต:

1. **การจ้างงานปกติ** — ทำงานให้กับผู้อื่นในร้านค้า โรงงาน หรืออุตสาหกรรมที่คล้ายกัน
2. **การประกอบอาชีพอิสระ** — การเปิดร้านหรือธุรกิจที่บ้าน
3. **เจ้าหน้าที่ฉุกเฉินและการดูแลสุขภาพ** — ตำรวจ นักดับเพลิง แพทย์ พยาบาล ผู้ดูแล และงานลักษณะเดียวกัน
4. **การรับราชการทหาร** — ทั้งการเกณฑ์และทหารอาชีพ

แต่ละสถานการณ์ต้องอาศัยการแยกแยะ การเตรียม และความกล้าหาญ แต่รากฐานในพระคัมภีร์ก็เหมือนกัน: “หกวันเจ้าจงทำงาน และทำกิจการทั้งสิ้นของเจ้า แต่วันที่เจ็ดเป็นวันสะบาโตแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” (อพยพ 20:9–10)

การจ้างงานปกติ

สำหรับผู้เชื่อที่ทำงานประจำ—ร้านค้า โรงงาน บริการ หรืออุตสาหกรรมที่คล้ายกัน—ความท้าทายที่ใหญ่ที่สุดคือตารางงานมักถูกกำหนดโดยผู้อื่น ในอิสราเอลโบราณ ปัญหานี้แทบไม่มีอยู่ เพราะทั้งประเทศรักษาวินัยสะบาโต แต่ในเศรษฐกิจปัจจุบัน วันเสาร์มักเป็นวันทำงานที่คึกคักที่สุด ก้าวแรกสำหรับผู้รักษาวินัยสะบาโตคือ**บอกความเชื่อมั่นของคุณให้ทราบตั้งแต่เนิ่น ๆ** และทำทุกวิถีทางเพื่อจัดตารางงานให้สอดคล้องกับวันสะบาโต

หากคุณกำลังหางานใหม่ จงกล่าวถึงการรักษาวินัยสะบาโตในช่วงสัมภาษณ์แทนที่จะใส่ไว้ในประวัติย่อ สิ่งนี้จะช่วยหลีกเลี่ยงการถูกคัดออกตั้งแต่แรกและเปิดโอกาสให้คุณอธิบายถึงความมุ่งมั่นของคุณ อีกทั้งยังเป็นโอกาสเน้นย้ำถึงความยืดหยุ่นในการทำงานวันอื่น ๆ นายจ้างหลายคนให้คุณค่ากับพนักงานที่เต็มใจทำงานวันอาทิตย์หรือกะที่ไม่เป็นที่นิยม เพื่อแลกกับการได้วันเสาร์ว่าง หากคุณทำงานอยู่แล้ว ขออย่างสุภาพให้เจ้านายในชั่วโมงวันสะบาโต โดยเสนอปรับตารางงาน ทำงานวันหยุด หรือชดเชยชั่วโมงในวันอื่น

จงเข้าหานายจ้างด้วยความซื่อสัตย์และถ่อมตน แต่ก็เด็ดเดี่ยว วันสะบาโตไม่ใช่ความชอบส่วนตัว แต่เป็นพระบัญญัติ นายจ้างมีแนวโน้มที่จะยอมรับคำร้องที่ชัดเจนและสุภาพมากกว่าคำขอที่คลุมเครือ หรือไม่มั่นใจ จงจำไว้ว่าการเตรียมงานระหว่างสัปดาห์เป็นความรับผิดชอบของคุณ — ทำงานให้เสร็จล่วงหน้า จัดโต๊ะทำงานให้เรียบร้อย และแน่ใจว่าการขาดงานของคุณในวันสะบาโตจะไม่เพิ่มภาระให้เพื่อนร่วมงาน โดยการแสดงถึงความซื่อสัตย์และความน่าเชื่อถือ คุณยังเสริมสร้างกรณีของคุณและแสดงให้เห็นว่าการรักษาวินัยสะบาโตสร้างให้คุณเป็นพนักงานที่ดีกว่า ไม่ใช่แย่กว่า

หากนายจ้างปฏิเสธที่จะปรับตารางของคุณอย่างสิ้นเชิง จงอธิษฐานและพิจารณาทางเลือกของคุณ ผู้รักษาวินัยสะบาโตบางคนยอมลดเงินเดือน เปลี่ยนแผนก หรือแม้กระทั่งเปลี่ยนอาชีพเพื่อเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า แม้การตัดสินใจเช่นนี้จะยาก แต่วินัยสะบาโตถูกออกแบบมาเพื่อเป็นการทดสอบความเชื่อรายสัปดาห์ โดยการวางใจว่าการจัดเตรียมของพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่คุณสูญเสียจากการเชื่อฟังพระองค์

การประกอบอาชีพอิสระ

สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ—การทำธุรกิจที่บ้าน งานฟรีแลนซ์ หรือการเปิดร้าน—การทดสอบวันสะบาโตมีลักษณะแตกต่าง แต่จริงจึงไม่แพ้กัน แทนที่จะเป็นนายจ้างที่กำหนดตาราง คุณคือตัวกำหนดเอง ซึ่งหมายความว่า**คุณต้องปิดทำการอย่างตั้งใจ**ในช่วงโมงศักดิ์สิทธิ์ ในอิสราเอลโบราณ พ่อค้าที่พยายามขายของในวันสะบาโตถูกตำหนิ (เนหะมีย์ 13:15–22) หลักการนี้ยังใช้ได้ในปัจจุบัน: แม้ว่าลูกค้าจะคาดหวังบริการของคุณในวันหยุดสุดสัปดาห์ แต่พระเจ้าทรงคาดหวังให้คุณ**ทำให้วันเจ็ดเป็นวันศักดิ์สิทธิ์**

หากคุณกำลังวางแผนเริ่มธุรกิจ จงพิจารณาอย่างรอบคอบว่ามันจะส่งผลต่อความสามารถในการรักษาวินัยสะบาโตของคุณอย่างไร อุตสาหกรรมบางอย่างสามารถปิดในวันเจ็ดได้ง่าย ในขณะที่บางอย่างพึ่งพาการขายหรือกำหนดเส้นตายช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ **เลือกธุรกิจที่อนุญาตให้คุณและพนักงานสามารถรักษาวินัยสะบาโตให้ปลอดจากงานได้** สร้างการปิดทำการในวันสะบาโตไว้ในแผนธุรกิจ และการสื่อสารกับลูกค้าตั้งแต่ต้น เมื่อกำหนดความคาดหวังตั้งแต่แรก คุณก็ฝึกลูกค้าให้เคารพขอบเขตของคุณ

หากธุรกิจของคุณเปิดทำการในวันสะบาโตอยู่แล้ว คุณต้องทำการเปลี่ยนแปลงเพื่อปิดทำการในวันศักดิ์สิทธิ์ แม้ว่าจะต้องเสียรายได้ พระคัมภีร์เตือนว่าการหากำไรจากการทำงานในวันสะบาโตเป็นการบ่อนทำลายการเชื่อฟังไม่ต่างจากการทำงานด้วยตัวเอง หน้าที่ทางธุรกิจสามารถทำให้เรื่องนี้ซับซ้อนขึ้น: แม้ว่าหน้าที่ที่ไม่เชื่อจะดำเนินธุรกิจในวันสะบาโตคุณก็ยัง**ได้รับผลกำไรจากแรงงานนั้น** และพระเจ้าไม่ทรงยอมรับการจัดการเช่นนี้ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ผู้รักษาวินัยสะบาโตควรถอนตัวออกจากระบบใด ๆ ที่ทำให้รายได้ขึ้นอยู่กับการทำงานในวันสะบาโต

แม้การตัดสินใจเหล่านี้จะมีค่าใช้จ่าย แต่ก็สร้างคำพยานที่ทรงพลัง ลูกคำและเพื่อนร่วมงานจะเห็นถึงความซื่อสัตย์และความสม่ำเสมอ โดยการปิดกิจการในวันสะบาโต คุณกำลังประกาศผ่านการกระทำของคุณว่าความไว้วางใจสูงสุดของคุณอยู่ในพระเจ้ามากกว่าการผลิตอย่างต่อเนื่อง

เจ้าหน้าที่ฉุกเฉินและการดูแลสุขภาพ

มีความเข้าใจผิดที่แพร่หลายว่าการทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ฉุกเฉินหรือในสายงานด้านสุขภาพเป็นสิ่งที่อนุญาตในวันสะบาโตโดยอัตโนมัติ ความคิดนี้มักเกิดจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงรักษาคนในวันสะบาโต (ดู มัทธิว 12:9–13; มาระโก 3:1–5; ลูคา 13:10–17) แต่เมื่อพิจารณาให้ใกล้ชิด เราจะเห็นว่าพระเยซูไม่ได้ออกจากบ้านในวันสะบาโตโดยมีเจตนาเปิด “คลินิกรักษาโรค” การรักษาของพระองค์เป็นการแสดงความเมตตาอย่างฉับพลัน ไม่ใช่รูปแบบอาชีพที่กำหนดตารางงาน ไม่เคยมีกรณีที่พระเยซูได้รับค่าตอบแทนจากการรักษา ตัวอย่างของพระองค์สอนเราให้ช่วยเหลือผู้ที่มีความต้องการแท้จริงแม้ในวันสะบาโต แต่ไม่ได้ยกเลิกพระบัญญัติข้อที่สี่หรือทำให้งานด้านสุขภาพและฉุกเฉินเป็นข้อยกเว้นถาวร

ในโลกปัจจุบัน แทบไม่เคยขาดแคลนบุคลากรที่ไม่รักษารวันสะบาโตที่เต็มใจทำงานเหล่านี้ โรงพยาบาล คลินิก และบริการฉุกเฉินดำเนินการตลอด 24 ชั่วโมง โดยมีบุคลากรที่ส่วนใหญ่ไม่รักษารวันสะบาโต สิ่งนี้ตัดเหตุผลที่ว่าบุตรของพระเจ้าจำเป็นต้องเลือกงานที่บังคับให้ทำงานในวันสะบาโต แม้ว่าจะฟังดูสูงส่ง แต่ไม่มีอาชีพใด — แม้แต่การช่วยเหลือผู้คน — ที่สำคัญยิ่งกว่าพระบัญญัติของพระเจ้าที่ให้พักผ่อนในวันที่เจ็ด เราไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่า “การรับใช้ผู้คนสำคัญกว่าการรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า” เมื่อพระเจ้าเองได้ทรงกำหนดความบริสุทธิ์และการพักผ่อนไว้ให้เราแล้ว

นี่ไม่ได้หมายความว่าผู้รักษารวันสะบาโตจะไม่สามารถช่วยชีวิตหรือบรรเทาความทุกข์ในวันสะบาโตได้ตามที่พระเยซูทรงสอนว่า “การทำความดีในวันสะบาโตเป็นสิ่งที่ถูกต้อง” (มัทธิว 12:12) หากเกิดเหตุฉุกเฉินโดยไม่คาดคิด — อุบัติเหตุ เพื่อนบ้านป่วย หรือวิกฤติในบ้านของคุณเอง — คุณควรช่วยเหลือเพื่อปกป้องชีวิตและสุขภาพ แต่สิ่งนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากการเลือกอาชีพที่บังคับให้คุณทำงานทุกวันสะบาโต ในกรณีที่หายากซึ่งไม่มีใครอื่นสามารถทำได้ คุณอาจจำเป็นต้องเข้ามาช่วยชั่วคราวเพื่อจัดการความต้องการที่สำคัญ แต่สถานการณ์เหล่านี้ควรเป็นข้อยกเว้น ไม่ใช่เรื่องปกติ และคุณควรหลีกเลี่ยงการเรียกเก็บค่าบริการในชั่วโมงเหล่านั้น

หลักการนำคือการแยกแยะระหว่างการแสดงความเมตตาฉับพลันกับการทำงานเป็นกิจวัตร ความเมตตาสอดคล้องกับจิตวิญญาณของวันสะบาโต แต่แรงงานที่วางแผนและแสวงหากำไรบ่อนทำลายมัน เท่าที่เป็นไปได้ ผู้รักษารวันสะบาโตที่ทำงานด้านสุขภาพหรือฉุกเฉินควรเจรจาตารางงานที่เคารพวันสะบาโต แสวงหาตำแหน่งที่ไม่ละเมิดพระบัญญัติ และวางใจในการจัดเตรียมของพระเจ้าขณะที่ทำเช่นนั้น

การรับราชการทหาร

การรับราชการทหารนำเสนอความท้าทายเฉพาะสำหรับผู้รักษาวันสะบาโต เพราะมันมักเกี่ยวข้องกับ **หน้าที่บังคับภายใต้อำนาจรัฐบาล** พระคัมภีร์ให้ตัวอย่างของประชากรของพระเจ้าที่เผชิญกับความตึงเครียดนี้ กองทัพอิสราเอล ตัวอย่างเช่น เดินรอบเยรีโคเจ็ดวัน ซึ่งหมายความว่าพวกเขาไม่ได้หยุดพักในวันที่เจ็ด (โยชูวา 6:1–5) และเนหะมีย์บรรยายถึงทหารยามที่ถูกตั้งไว้ที่ประตูเมืองในวันสะบาโตเพื่อบังคับใช้ความศักดิ์สิทธิ์ (เนหะมีย์ 13:15–22) ตัวอย่างเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าในยามป้องกันชาติหรือวิกฤติ หน้าที่อาจขยายไปถึงวันสะบาโต — แต่ก็เน้นย้ำว่าสถานการณ์เหล่านี้เป็นข้อยกเว้นที่เชื่อมโยงกับการอยู่รอดร่วมกัน ไม่ใช่ทางเลือกส่วนตัวด้านอาชีพ

สำหรับผู้ที่ถูกเกณฑ์ สภาพแวดล้อมไม่ใช่เรื่องสมมติ คุณอยู่ภายใต้คำสั่ง และความสามารถในการเลือกตารางของคุณมีจำกัดมาก ในกรณีนี้ ผู้รักษาวันสะบาโตยังคงควรขออย่างสุภาพต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อผ่อนผันจากหน้าที่ในวันสะบาโตเมื่อเป็นไปได้ โดยอธิบายว่าวันสะบาโตเป็นความเชื่อมั่นที่ฝังลึก แม้ว่าคำขอจะไม่ได้รับการอนุมัติ การพยายามก็ยังเป็นการถวายเกียรติแด่พระเจ้าและอาจนำมาซึ่งความโปรดปรานที่ไม่คาดคิด เหนือสิ่งอื่นใด จงรักษาท่าทีถ่อมตนและคำพยานที่สม่ำเสมอ

สำหรับผู้ที่กำลังพิจารณา**อาชีพทหาร** สถานการณ์แตกต่างออกไป ตำแหน่งงานอาชีพเป็นทางเลือกส่วนตัว เช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ การรับตำแหน่งที่คุณรู้ว่าจะละเมิดวันสะบาโตเป็นประจำไม่สอดคล้องกับพระบัญญัติให้รักษาวันศักดิ์สิทธิ์ เช่นเดียวกับสายงานอื่น หลักการนำคือการมองหาหน้าที่หรือตำแหน่งที่ให้คุณสามารถรักษาวันสะบาโตได้ หากในบางพื้นที่ไม่สามารถรักษาวันสะบาโตได้จริง จงอธิษฐานและพิจารณาเส้นทางอาชีพอื่น โดยวางใจว่าพระเจ้าจะเปิดประตูในทิศทางอื่น

ทั้งในการถูกเกณฑ์และการรับราชการโดยสมัครใจ กฎแลคือการถวายเกียรติแด่พระเจ้าในทุกที่ที่ **คุณอยู่** รักษาวันสะบาโตให้เต็มที่ที่สุดโดยไม่ก่อการกบฏ แสดงความเคารพต่อผู้มีอำนาจ ขณะเดียวกันก็ใช้ชีวิตตามความเชื่อมั่นของคุณอย่างเจียบ ๆ ด้วยการทำเช่นนี้ คุณแสดงให้เห็นว่าความจงรักภักดีต่อธรรมนูญของพระเจ้าไม่ขึ้นอยู่กับความสะดวกสบาย แต่หยั่งรากในความซื่อสัตย์

บทสรุป: การดำเนินชีวิตวันสะบาโตเป็นวิถีชีวิต

ด้วยบทความนี้ เราได้สรุปชุดเรื่องราวเกี่ยวกับวันสะบาโตแล้ว จากรากฐานในงานสร้างโลกจนถึงการประยุกต์ในชีวิตจริงเรื่องอาหาร การเดินทาง เทคโนโลยี และการทำงาน เราได้เห็นแล้วว่าพระบัญญัติข้อที่สี่ไม่ใช่กฎแยกเดี่ยว แต่เป็นจังหวะชีวิตที่ฝังไว้ในธรรมนูญนิรันดร์ของพระเจ้า การรักษาวันสะบาโตมีมากกว่าการงดกิจกรรมบางอย่าง มันคือการเตรียมล่วงหน้า การหยุดจากงานตามปกติ และการอุทิศเวลาให้พระเจ้า มันคือการ**เรียนรู้ที่จะวางใจในการจัดเตรียมของพระองค์** การจัดสัปดาห์ของคุณรอบ ๆ พระประสงค์ของพระองค์ และการเป็นแบบอย่างแห่งการพักผ่อนของพระองค์ในโลกที่ไม่รู้จักพัก

ไม่ว่าคุณ将在สถานการณ์ใด — ไม่ว่าจะเป็นลูกจ้าง เจ้าของกิจการ ผู้ดูแลครอบครัว หรือรับใช้ในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน — วันสะบาโตยังคงเป็นคำเชิญรายสัปดาห์ให้คุณออกจากวงจรแห่งการผลิตและเข้าสู่เสรีภาพในพระเจ้า ขณะที่คุณประยุกต์หลักการเหล่านี้ คุณจะค้นพบว่าวันสะบาโตไม่ใช่ภาระ แต่เป็นความปิติยินดี เป็นสัญลักษณ์แห่งความภักดีและเป็นแหล่งพลังใจ มันฝึกหัวใจของคุณให้วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่เพียงวันเดียวต่อสัปดาห์ แต่ทุกวันและในทุกด้านของชีวิต